

No Son Els Anys

sin'ls ronyons debils o malalts, que son la causa d'aquesta dolencia a l'espalla i a la cintura, del reumatisme, de les malalties de la buïta i de l'orina, les palpitacions del cor, la inflor de les cames i la ornelia, els desvaïenements, malestar i cansament general. Be menester que tant els que en entrats en anys com els joves siguin que les ronyons i malalties de la buïta i de l'orina, les palpitacions del cor, la inflor de les cames i la ornelia, els desvaïenements, malestar i cansament general. Be menester que tant els que en entrats en anys com els joves siguin que les ronyons i malalties de la buïta i de l'orina, les palpitacions del cor, la inflor de les cames i la ornelia, els desvaïenements, malestar i cansament general.

A la seva disposició tenen un interet que's paga, aixís com el lloguer de la casa, menjat i escudaderes moros, ascendint a 40 pessetes.

Cada matí es entregada dita soma que's reuneix a prorratge entre les famílies dels encarregats de la casa, quedant la casa situada en la vega de Sant de Bu-Ermana.

De Melilla

Melilla, 18, 10 matí. Melilla.—Circular el rumor de que la princesa Beatriu de Saxonia, esposa del infant don Antoni d'Orleans, vindrà a viure en aquesta plaça, mentre aquell permaneixi en operacions.

Tots els forns que hi ha en els hospitals, inclòs el capità Maichandarra, milloren notablement.

Ahí va ploure a estones.

Melilla.—Els camps estan intranzibiles.

Continuen ben tractats els presoners que's moros van fer en el combat del 27 de desembre.

Notícies del Quert: asseguren que petits grups de moros no paren de passar el riu en direcció al sok de Jema.

Nomenament

Madrid, 18, 2 tarda. Ha sigut nomenat el general don Màxim Ramos per al mando de la divisió provisional de Melilla, substituint al general don Francisco Aguilera al qui fou adreçada la dimissió presentada per motius de salut.

Rivalitats personals

Madrid, 18, 415 tarda. El responsable de «A B C» a Melilla, diu que podrà ser cort el disgust del general Aguilera, però s'ha fantasiejat respecte a ses causes.

El general Aguilera estima que al crear-se una divisió provisional de Melilla, per a que operés en la campanya de Suelan fins als confins de Quebrada, ses tropes anaven a permanecer inactives al Quert i sollicita la situació de quartel.

Aquí—afegeix el corresponent—borrom estima com un dels majors acerts del general Alvaréz la creació de la divisió Larrea i lamenta que per passions personals hagin generals que preposen l'interès de la patria al amor personal.

(DE L'AGENCIA HAVAS)

El protectorat

París, 18, 143 tarda. En el Consell de ministres celebrat ahuy al Eliseu baix la presidència de M. Fallières s'ha nomenat la comissió interministerial encarregada d'estudiar la organització del protectorat francès al Marroc.

Diputació

—Ens diuen del Museu Social, que'l pròxim diumenge, 28 del corrent mes, vindrà a Barcelona comissions dels importants Instituts de Reformes Socials i Nacional de Previsió de Madrid, formades pels senyors don Eduard Dato, don Josep Manjue, i el comte de Eza i altres distingides personalitats.

Aprofitant dita via, el Museu Social organitzarà algunes conferències per aigua de dretes personalitats i la repartició solenne de premis als expositors de l'última Exposició d'Economia Social i de Higiene i Seguretat del treball.

Comissió provincial.—Aquesta Comissió, en sessió d'ahir tarda, va despatxar els següents assumptes: De la Secció d'Hisenda: Informe sobre instància de Mafes Llorens en suplica de que's requereixi de inhibició al jutjat de primera instància del districte de la Concepció d'aquesta ciutat, en el cas de l'expedient del judici ordinari de major quantia contra aquell, promogut per donya Camila Casas i Jover, sobre declaració de nul·litat de la transmissió d'un cens comprés en les lleys desamortitzadores.

Idem en els expedients d'arbitris extraordinaris promoguts pel corrent any, pels Ajuntaments de Masdes de Sant Pere de Torelló, Mediona, Montmeló, Roda, Sagale, Saldes, Sant Boy de Lluçanès, Sant Cebrià de Vallalta, Sant Clement de Llobregat, Sant Cugat Sagarrigós, Sant Esteve de Palautordera, Sant Jaume de Fenollet, Sant Joan de Vilatorrada, Sant Quiric de Mediona, Sant Feliu de Osona, Sant Vicens de Lluçanès, Sant Vicens de Torelló i Santa Cecília de Montserrat.

De la Secció de Governació: Excusa del càrrec de regidor del Ajuntament de Sant Pere de Torelló, formulada per don Isidre Ribas Pujol.

Recurs de don Joan Vallés i Pujals, contra un acord del Ajuntament d'aquesta ciutat relatiu al concurs per la construcció d'un Escorxador.

Petició del Ajuntament de Vilafraña del Penadés relativa a l'aprovació dels acords adoptats per la construcció d'un mercat ab a la venda de gallina.

Comissió de Foment.—S'ha reunit aquesta Comissió beix la presidència del senyor Fages i ab assistència dels diputats senyors Alegre, Barata, Borrás, Moret i Borja.

S'han pres, entre altres, els següents acords:

Adjudicació definitiva a don Alex Vilasaca del acord de pedra per la conservació de la carretera de Moya a Calafar per Suria.

Reformar el projecte del servei d'acopi

per a la conservació dels kilòmetres 1 al 9 de la carretera de Gracia a Manresa, la subasta del qual ha quedat deserta per segona vegada.

Donar conformitat a la instància del contractista don Joseph Casas demanant la recepció provisional de les obres executades en el camí de Sant Boy de Lluçanès a la carretera de Barcelona a Ribas.

Tornar la fiança al contractista del tros primer del camí de Collsuspina a Santa Maria de Seva.

Aprovació del acord per acopi de pedra ab a destí al camí de Barcelona al Prat, per 1.095.55 pessetes.

Idem del projecte d'acopi per la conservació del camí de Sant Celoni a Gualba, per 1.391.67 pessetes.

Idem idem dels de Sant Vicens de Lluçanès a Caldes de Eixach, y de Sant Andreu de Lluçanès a la carretera de Madrid a França, per 1.435.27 pessetes.

Idem idem dels de Sant Cipria de Vallalta a Sant Pol de Mar, y de Malgrat a Blanes ab ramal a Palafrós, per pessetes 1.561.30.

Idem idem del de Cornellà a Sant Feliu de Llobregat, per 3.053.30 pessetes.

El vinent diumenge no hi haurà sessió per ser la festa onomàstica del Rey. Probablement tindrà lloch el dimarts.

Man visitat al senyor Prat de la Riba els senyors Xalabarder i Teixidor, president i secretari, respectivament, de l'Academia d'Higiene de Catalunya, fent-li entrega d'una memoria en la que s'hi troben comparats els medis per evitar colèries, còntrint també l'anàlisi de les aigües potables de Catalunya segons informes remesos pels alcaldes dels pobles a prechs de la Junta provincial de Sanitat.

També l'ha visitat el diputat a Cortes don Benaventura Maria Pla.

Comissió Mixta de Recrutament.—Aquest matí s'ha reunit aquesta Comissió, assistint-hi els diputats senyors Pericas y Sanjaubert.

S'han pres els següents acords: Aixecar la nota de pròfich y declarar exclut temporalment del servei per defecte físic al minyó Francisco Vidal Escuté, del reemplaç del any darrer pel districte sisè d'aquesta ciutat.

Exclut temporalment del reemplaç del any darrer pel districte sisè d'aquesta ciutat, al minyó Jascinto Blanch Mammis, del reemplaç de 1908, per Vilassar de Dalt.

El senyor Prat de la Riba ha sigut convidat al banquet que's farà demà a la Maison Dorée en obsequi del consell general de l'Argentina, don Albert J. Gatica, y de la inauguració del Recanari de Maternitat, que tindrà lloch el diumenge al matí.

El representant als esmentats acats els diputats senyors don Feliu Fages y don Francesch Barrina, respectivament.

Demà, a les quatre de la tarda, se reunirà en el saló de sessions el tribunal de les oposicions a les dutes places d'oficials vacants, al objecte de dictar el corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

El corresponent fallo.

ab això consegüent posar en moviment als habitants y a les seues famílies i el fectessin per a ingeniosa idea y per a la seva reposició.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

La «Gaceta» publica.

Madrid, 18, 10 matí.

NOTICIES

DE BARCELONA

El dia ha aparegut ab el cel boirós, posant-se a ploure abundantment a mitj matí, i seguint la pluja durant tot el rest de la jornada.

Tal com prevenia en la Dinàmica Atmosfèrica d'ahir en Dionís Puig, hi ha hagut mar grossa endins, lo qual ha fet que, previnguts els pescadors per la notícia, y per l'avis que la Comandancia de Marina va circular ahir del xessin de sortir les barques.

L'influència de la tempesta, no obstant, no és pas arribada al port.

L'aspecte del temps, al caure de la tarda, no senyalava pas variació de cap mena.

A la Secretaria de Cambra del Palau Episcopal s'han rebut de don Narcís Pla y Deniel, 100 pessetes, y 50 de la família G., destinades a abastir canítats a la restauració del temple de les Gerònimes.

Tot comerciant ha de adoptar els Segells de Canvi flexibles, patentes de la Manufactura de Segells Gravats, Ròtuls, Numeradors, Fextadors, etc. Suc. Bossi, Plassa Real, 14. - Sucursal: Rambla del Centre, 31. - Telèfon, 2402.

Aquest matí, el senyor bisbe doctor Laguarda ha practicat la reglamentaria visita al convent de les Saleses, que ha continuat a la tarda y acabarà de ma, al matí, celebrant missa.

El cònsul de la República del Perú en aquesta ciutat ens prega fem constar la mort de la senyora peruana doña Adela Malansena, viuda del coronel don Narcís de la Colina, ocorreguda en aquesta capital.

Lavabos, Waters, Banyeres. Models nous. - Preus reduïts. Jaume Saurer. 7, Pelayo, 7.

Continuen rebentse nombrosos y valioses adhésions per al banquet que en honor del senyor Albert I. Gache, cònsul general de la República Argentina, tindrà efecte demà divendres, a la nit, a la Maison Dorée.

A l'acte, com anunciem, han sigut invitades per la comissió organitzadora, les autoritats y la premsa local.

Construccions modernes d'acer y ciment (Formigó armat), incombustibles, salides y econòmiques. Demanar preu pòst a «Construccions y Paviments S. A.» (abans Miró, Tregat y Companyia), Pelayo, número 1, principal.

Uns propietaris de Sant Gervasi han estat a l'alcalde a demanar que s'auiment la vigilància y la il·luminació en certs indrets d'aquell districte, avuy bastant abandonats.

Una comissió de fabricants propers a la Cequia Comtal, ha manifestat a l'alcalde que la prohibició de llençar aigua sobrant de les seves industries a dita Cequia els obligaria a no poder treballar.

L'alcalde ha ofert ferbò present a la comissió mixta que entén en aquest assumpte.

Bombes «Scirab» a prova; les més sòlides y de major rendiment, Pelayo, 22.

Ha complimentat a l'alcalde el Comitè de Defensa Social.

Ha visitat a l'alcalde el senyor Prat de la Riba.

Els Srs. Iglesias, Apelles Mestres y Orellana, del Sindicat d'autors catalans, han conferenciat ab l'alcalde sobre l'augment de la subvenció de 30,000 pessetes aprovada per l'Ajuntament.

«El Nacional», retintguis aquest nom.

Uns vuhins de Vallcarlos han demanat a l'alcalde que s'activen les obres del viaducte.

Ha estat a l'alcalde una comissió de la Unió Agrícola de Lleobregat a demanar algunes modificacions en la tramitació que se segueix als mercats y fiats en l'entrada de verdurs.

La neurastenia y malalties nervioses, histerisme etc., se curen ab el Dinamòmetre Sàiz de Carlos.

Degut a gestions del president de l'Hisenda senyor Rosés y del regidor inspector senyor Serra y Fomels seran pòst quatre archs voltants al mercat de Sant Andreu.

El president de la Junta del Canal de la Infanta ha estat a l'alcalde a fer present que hi ha un bon troc de

paret de contenció que amenaça caure y que aquestes obres sol pagaries l'Ajuntament.

Com alguns regidors opinen que no, l'alcalde consultara antecendents.

Vaixelles. J. Llorens, R. Flors, 30.

La finencia del districte IV (Concepte) avisa als minyons Francisco Alcaide de Placencia, Francisco Benito Villanueva, Joan Porti Mas, Agustí Saguer, Taldella, Guillem de la Presa Matheu, Conrat Vallès Cardellach y Francisco Vidal Sureda, del actual allotjament de quintes, que fins al 10 de febrer, a mitj dia, poden presentar reclamacions.

«El Nacional», recordis aquest nom.

Cos Mèdich Municipal.—Estadística demogràfica sanitaria del mes de desembre de 1911:

Defuncions: febre tifoidal, 18; escarlatina, 1; coqueluche, 5; difteria, 15; sífilis, 2; grippe, 14; tuberculosi, 134; altres generals, 65.

Del sistema nerviós y dels òrgans dels sentits, 195; del aparell circulatori, 182; del respiratori, 192; del digestiu, 108; del excretori, 38; estat puerperal, 1; malalties de la pell y teixit cel·lular, 1; malalties dels òrgans de la locomoció, 3; primera infancia, 11; vellesa, 8; per causes extèries, 22; malalties mal definides, 13. Total: 1.012 defuncions, per 1.130 naixements: haventhi un augment de població de 118.

El districte que més han augmentat son: el I 450 defuncions per 102 naixements, el VII (146 per 234), y el X (52 per 101).

El president y secretari de la societat titulada «Agrupació Benèfica de la guardia municipal y urbana de Barcelona» ens remetent l'estat de comptes y ens participant haver quedat nomenada la junta administrativa en la forma següent:

President, Joseph Pérez, cabo; vicepresident, Domingo Casanueva, cabo; secretari, Carlos García; vissecretari, Manuel de la Fuente; tesorero, Joaquim Mascaro; vistorer, Joseph P. Figueras, cabo; comptador, Felip Fernández; viscomptador, Enrich Murcia, urbà; vocals, el municipal Vicens Bort y els urbans Joseph Español, Ramon Ovejuna y Furiós, Caralt; delegats, Purba Ricart Guerrero y el municipal Joan Palou.

El resum del estat de comptes es com segueix:

Carrec, 1.820'53 ptes; data, 1077'70. Resten: 742'83 pessetes. Total general en caixa en 1911: 3.108'15 pessetes.

«El Nacional», retintguis aquest nom.

A les deu del matí ha aparegut en algunes del Montat el cadavre d'un home de mitjana edat, tot nu, lo que fa suposar, essent ara temps de bany, que devia fer molteses per les roques de la nova esplanada.

Al carrer d'Escudellers, davant del den Còdols, armaren a la nit un escaut cinch còrvers que havien celebrat la festa del seu patró y estaven un xich excitats, y al reconvenir un municipal, l'agrediren causantli lleugeres lesions y alguns esquismos al uniforme.

Entre dia municipal, un urbà y dos de seguretat, els revolucionaris oclera van ser detinguts y portats a la delegació d'allí al jutjat de guardia.

Al passeig de la Diputació va volcar a les set del vespre una tartana, en la que hi anaven Julià Bly, de 22 anys, Portal Nou, 59, segon, y Joan Suné Beldó, de 24 anys, passatge den Roman, 95, primer, resultant el primer ab contusions al cap y braços, y el segon ab contusions a la cama dret, y un altre de pronòstich reservat.

Un veí del carrer den Bonell, 47, quínt, al tornar a casa a darrera hora de la nit, trobà els mobles regirats—ab tot y ésser tancada la porta,—y els calaixos per terra, falcantli 12 duros, 4 vestits d'home y un de dona y alguna roba blanca.

A jutjar per les senyals, els ladres van saltar desde'l terrat, per una finestra que dona al excusat del pis.

Conforme estava anunciant, va tenir lloch a les oficines de la Junta del Port, baix la presidència del senyor Bosch y Alsina, la obertura de proposicions presentades en la subasta pera la colocació de cinch mil obligacions del Emprèstid de dita Junta, oscilant les ofertes de major tipu entre 520 y 525'15 pessetes.

L'adjudicació deurà ferse pública el vinent dissapte.

Ahir tarda va ser auxiliada al dispensari y portada desde'l Hospital de la Santa Creu, en estat alarmant, una dona de 32 anys, yehuda del carrer de l'Aurora, 15, quínt, que's va trobar malament desde'l d'ahir begut una tassa de lle, que's suposa adulterada.

Se n'ha passat denuncia al jutjat.

A bordo del vapor «Barcelona» de la companyia Pinillos, l'oficial primer don Marián Reig, de 31 anys, al ensenyar una pistola Browning al oficial segon, va tenir la mala sort de que se li enganegés, traspassantli la bala la mà esquerra, ab fractura comminada del segon os metacarpí.

Va ser curat al dispensari del passeig den Colón.

A conseqüència d'haver topat a les dies de la tarda, al carrer den Pere IV, un tranvia y un carro, dos homes que anaven en aquell que va volcar, van resultar: Vicens Corbella Torremorell, habitant Carreies, 48, primer, ab contusions al costat esquer y fractura d'una costella, y Modest Solé Trosols, de 25 anys, habitant Assabonadors, 36, primer, ab lesions molt semblants.

Van ser curats al dispensari del Parc y portats desde'l als seus domicilis.

El conductor del tranvia va fugir.

En el Centre Aragones se celebrará el dissapte, 20 del corrent, una funció en honor dels socis Santiago y Joseph Maria Lora, posantse en escena varies sarsuques.

Ens comunica'l Circol Odontològich de Catalunya, que entre'l donatius en metàllich rebuts pera premis del Concurs d'Hygiene Dental Escolar que's celebrará en mes de febrer pròxim, n'hi figura el don A. Solé y Palau, representant de la casa dental Kúrtén, y un altre de donya Josepha Piqué, representant de la casa L. Porro de Londres.

La Junta Directiva de l'Associació de Propietaris pera la perillósació del carrer de Balmes s'ha reunit en el Forment del Treball Nacional, ab l'objecte d'impulsar ab interès la realització de tan important millora, presentant al efecte acorts que ben aviat seran sotmesos a la junta general de l'Associació y a la resolució del Ajuntament y que poden determinar el ràpid desenllaç d'un problema tant temps entretingut per diverses causes en perjudici dels interessos generals de la ciutat.

El dia primer de febrer pròxim s'obriran en local centrich, les classes gratuïtes que sosté la Societat Econòmic-Arabista (Mundak Palace).

Les classes seran les següents: Árabe, Francés, Anglés, Alemany, Práctiques de Comptabilitat, Reconecement de Productes y Geografia Estadística Comercial.

Anirán a càrrech de competentsíssims y il·lustres professors, essent nadius de les catedres de Francés, Anglés y Alemany.

La Societat donará ademés periòdichs conferencies sobre Comunicacions y Transport, Tarifes aranzelaries, etc., y de tot quant tendeix a formar y perfeccionar la cultura mercantil de nostros «señoritos» comerciants pera que esquin en breu un fet els projectes de la Societat, de crear veritables agents de comerç, aptes pera'l descobriment, canquesta y conservació de mercats a la producció nacional.

La Societat Econòmic-Arabista, estudiantli medis pera fer viables els seus projectes de crear les classes de Portugues, Italià, Rús y Ximó.

Arribada dels «Reys» a Balaenry.

De tal pot calificarse l'arribada del impost del quint premi de la rifa de Nadal que relata el nostre confrate manresa «El Pla de Bages».

«A les dues y minues de la tarda del dia 6 del corrent, el «Pala» o baixador de la Rabeya semblava un formiguer de persones que piens de joia uns, de curiositat altres y de satisfacció tots, esperaven el tren que conduia al acabat fabricant don Joseph Soldevila y Casas y apreciada família.

Al arribar al conoy, un crit de euforica don Joseph Soldevila feu contestat per més de mil persones, mentres els músichs «Independents d'Olesa», als acorts de la marxa reyal saludaven a la família Soldevila (y als 60.000 duros que portava pels afavorits ab la quinta sort de Nadal).

El director de les fabricques de la referida família y particular amich nostre don Pere Roca, pronuncià un coratós salut a distingits hostes y la comitiva se posà en marxa, precedida per la or

questra y en mitj d'una delirant demostració d'alegría general.

S'engendraren dues traques al pas de la amantissació del diner y al arribar a la colonia de Sant Esteve se procedí al pago de les 500 participacions directes dels números premiats (l'un ab la quinta sort y l'altre ab 5.000 ptes).

Formaren la presidencia en la nit d'or els senyors don Joseph Soldevila, don Francisco germà del amo de la colonia, don Pere, don Joseph M. Adolf Soldevila y don Lluís Carreras, fills els dos primers del senyor Afortunat y nobots els altres.

També hi havia'l senyor Armenteras, futur pare polítich de don Pere Soldevila. Se procedí al pago dels talons ab tal precisió que ab quatre hores escasses se repartiren els 60.000 duros, gracies a la llesesa dels senyors don Jacinto Bella, vista y don Joseph Escayola (cobrador de la caixa Vilmaria que comprá, per ordre del senyor Soldevila, els bitllets que han sigut premiats).

El cobro seguí sense interrupció gracies a la bona cura de don Pere Roca que tenia llocs y comprovants ben preparats al efecte.

Un cas ben digne d'elogi y que aneto per encàrrech del senyor Soldevila, és el que succeí a la hermosa senyoreta Altura Cessari, a qui se li havia donat de més un bitllet del Banc de mil pessetes, y al adonar-se'l al moment el tornà.

Aquest acte honra molt a la senyoreta Cessari.

Sia la nostra enhorabona pels senyors Soldevila y pels 957 agraciats que ab talons o subtalons (n'hi ha que interessa ven un tal, han colrat la no despreciable suma de 60.000 d'un col).

Anuncis oficials

Societat de Segurs Mútuus contra Incendios de Barcelona.

En compliment de lo preceptuat en l'article 25 del reglament, la junta general d'aquesta Societat celebrará sessió ordinaria a les onze del diumenge, dia 28 del corrent, en el seu local, Passeig de Gracia, número 22, principal.

Les paperetes d'entrada se facilitaràn desde'l dia de demà a les propies oficines, durant les hores de despatx, dient advertir que l'assistència a la junta ha de ser personal o representativa per medi de poder o esqesia de autoriació, extesa precisament a favor de altre soci y bastant pera aquest efecte.

«Barcelona 18 de janer de 1912.—P. A. de la J. de G. el vocal-secretari, Manuel Llopis y Bofill.

Espectacles

TEATRE PRINCIPAL.—Avuy, nit, a les nou, «La Cort de Lluís XIV.»—Demà, «Frou-Frou».

Gran Teatre del Liceu.

Avuy, dijous, 8 d'abon, «Tore Impar.»—«De dijous».—15 d'abon y diumenges.—Primer «Valletera Rusticana» per les senyores d'Ornell y Perat y segon «Pera y Badin».—Segon «Segon representació de l'òpera en un acte y dos quars, l'obra del senyor dramaturg don Angel Guera, música del mestre don Ricard Morera, Baylen y Giral.—A les nou.—Dissapte, primera de «Hilleguier», pera celebres de l'italià, Stracchini, Kramer y Nicolletti-Kormann.—El diumenge, segon «Hilleguier» representació de «El Barbaire de Siviglia», pera maitos artistes que tant exit han obtingut en la present temporada. Se despatxa a Comptaduria.

Palau de la Música Catalana.

Dies 22 y 24 el vespre, dues sessions per QUARTET REBNER DE FRANKFORT.

Programa y abonament: Magatzem de Música Boletí, 1 y 3, Portal del Angel.—Condicions especials pera socis del Orfeó Català, de 1911 al 1912, al local social, Ramonells durant el dia de consorci.—Telèfon 26.

TEATRE DEL TIVOLI.—Dissapte, 21.—Nit, a les nou: «Els deu de la companyia».—Primer: «Els deu de la companyia».

La suerte de Isabelita per Pura Montoro y M. Fernández.—Segon: 3 acies).

El Conde de Luxemburgo per les senyores paró A. Arriola y P. Montoro, M. Perandez, etc.—En consorci ab la major divorchada, segon de Josep y Cadenas y mestre Lluís.—De exit grandiosos a Madrid.

Se despatxa a Comptaduria.

TEATRE CATALA.

Compañía cómich-dramática del eminent primer actor.

RICART CALVO.

Primera actria.

RAFAEL ABADIA.

Avuy, dijous, Nit, a un quart de deu: La preciosa comedia, «Los chorros del oro», y el magnífich drama en tres actes y un proloch, de J. Echegaray.

El Gran Galeoto.

Demà, divendres: «El vergonzoso en Palacio» y lectura de poesias del extim poeta en Juan Marañón, per Srs. Calvo y Vas y la Sra. Abadía.—Dissapte, 1.ª representació de «El Alcalde de Zalamea».

Diumenge. Tardá: «El Zapatero y el Rey».

Nit: Segon representació de «El Alcalde de Zalamea».—Se despatxa a Comptaduria.

Teatre Novetats.

Gran companyia de sardana, aueia y opera.—Demà, divendres, tarda, gran maité monstre a les quatre.—Primer: La celebre ópera en tres actes «La casa Susana».—Segon: Per primera vegada en maité la celebre creadora de poesias burlanques y d'unes històries que ha creat, poderosament «Atención en La Alhambra de Londres».

Tórtola Valencia.

Nit, a un quart de deu.—Primer: L'òpera en tres actes «Sangre de Arista».—Segon: «La genial artista, celebració mundial».

Tórtola Valencia.

Disapte: Estrena a Barcelona de la sarsuela en un acte y quatre quars, l'obra de Maximilià Thous, música del mestre Serrano.

EL CARRO DEL SOL.

TEATRE NOVELTATS.

Tournée de l'eminent artista.

MARTHE REGNIER.

Tres úniques representacions els dies 22, 23 y 24 de janer de 1912.

Continúa obert l'abonament a l'administració del teatre de 11 al 21 del matí, de 4 a 6 de la tarda y de 9 a 11 nit.

ELDORADO (Teatre de Catalunya).

Compañía LARU de J. A. A.

Avuy, dijous, la comedia en dos actes, «Bona Ganes».

Estrena de la comedia en 2 actes de Seraf y Joaquim Alvaraz Quintero.

PUEBLA DE LAS MUJERES.

estrena anit, en el Teatre Lari, de Madrid.

«Les nou».—Demà, divendres, dissapte y diumenge, tarda y nit, «Puebla de las mujeres».—Se despatxa a Comptaduria.

TEATRE NOU.—Avuy, nit, a dos quarts de deu, «La real hembra».—«La casa Susana».

TEATRE APOLO.—Avuy, nit, a les nou: «El sol de la humanidad» y «La libertad caída».

Gran Saló Doré.

Avuy, dijous, sessions de Moda ab hermoses Polioles y les Atracciones.

THE SINGERS.

els millors acróbates del món.

Debut de PIATTI.

ab sos gossos, número original.

Virginia Aragón.

y son excentrich.

Ovacions delirants a la millor atracció que actúa a Barcelona.

12.3.4.5. 1.2.3.4.5. 1.2.3.4.5. 1.2.3.4.5. 1.2.3.4.5.

Aquests holatífics artistes molt aviat se despatiran del pòlich pera continuar sa tournée per Espanya.

Demà, 19, debut del Trío Valery.

clowns musicals saltadors.

El dia 23 de janer colossau.

Los Florence Mecherini.

Frontal Comtal.

Avuy, nit, a les deu, gran maité: «Idor y Escorria».—«Blanc y Negre».—«Sangre».—«Falso».—«Tos».—«Burlas».—«30 ptes».—«Entrada».—«2 pessetes».

TEATRE ESPANYOL.—Avuy, nit, a les nou «La casa de la mujer» y «El primer galán» de los amantes de Teruel.

TEATRE LIRICH.—Avuy, nit, a dos quarts de deu, «Cine».—«La alegría del ballón».—«El método Gorrini».—«Molinos de viento».—«Cine».

Sala Mercè.—Cine y Grutes.

ESPLÉNDID PESSBRE.

Exit may vist a Barcelona. Actualment interessant, totom visita gòlids aquest espectáculo.

GRAN CINEMATÓGRAF.

Les millors pelioles que's projecten a Barcelona. Cada dia pelioles noves de gran interés.

DIORAMA.

Avuy, dijous, 18 de janer de 1912.

Gran aconlellament artístich cinematogràfich!

DURS ESTRENES, DURS.

Las dos huerfanas o el Registro de la policía.

(de 1.100 metros).

El Cafardo Colonial.

«La perla sangrienta», «El duelo de Toribio», «El día de belleza».

Ideal Cine.

Coria, 65 y 67.

(entre Passeig Gracia y Riba, Catalunya).

HERMOS PROGRAMAS.

MAGNÍFICOS ESTRENES.

POLIORAMA.

Avuy, dijous, dia de moda, coloratis sessions de cine y varietés.

QUATRE EXITASSOS, QUATRE.

PEPE MARQUES.

Cómich parodista, genial artista, premiand el seu treball exquisit sorollosos ovacions: repertori nou, mercedt claríssim monòlich titulu!

LA REFORMA.

Exit franch de la celebre cantant d'altres regionals.

LA TERRORICA.

ovacions constantment en quantes sessions gran preu.

EXIT—GRANDIOS—EXIT—

LOS GEDEONES.

novissim repertori, continus rialles, xisot assime troupe.

DEBUT.

LES OLIVERS.

equilibristes, número sensacional.

PELÍCOLES NOVES.

Diariament grans y preciosas estrenas.

Sections amantades per notable quintito.—Programa inimitable.

LA RABASSADA.

HOTEL RESTAURANT.

ab calefacció a vapor.

Obert dia y nit.—Gabinets particulars.—Cua de primera.—Servy a la carta y cuberta desde 5 ptes.

Atracciones americanas.

Scenic Railway, Water Chute, Bowling Alley, Kake Walk, Casa Encantada, Palau de Cristal, Palau de la Risa, Pasesos, etc.

abdrat elegir una atracció.

Casino particular.—Jocs variés.

RESTAURANT DE LUXE.

Servy a la gran carta.—Chef de París.—Concerts diaris per la

Pàgina Artística de LA VEU

Excavacions y troballes.- Art antich y modern.- Pedagogia artistica.- Museus y Coleccions.- Art nacional y extranger.- Curiositats barcelonines.- Ressenya de conferencies.- Exposicions locals y forasteres.- Llibres y Escoles.

Noticies de concursos y de tot lo que pugui interessar als artistes y als industrials d'art

109

Exposició Torres-Garcia
Dibuix a la ploma

Les pintures den Torres-Garcia

Dema, a les sis de la tarda, a les Galeries Dalmau, del carrer de la Font, s'obrirà la exposició de pintures den Torres-Garcia, qui ens mostra en un conjunt totes les etapes de la seva obra, a través d'any i anys de treball constant, de depuració fervorosa.

Pels qui hem seguit d'un temps a aquesta banda les tasques del artista, no es pot dir que la seva obra sigui una evolució. Mantes vegades, després de les clars i dolcissimes abstraccions de les pintures del taller, els quadres ara exposats han passat pels nostres ulls. D'aquí, lector, que tenim parlem abans de veurels i ja fent-nos brida a un desitj ben viu en nosaltres desde temps.

Quan en el nostre petit món, farà uns deu anys, tremolaven indecisions encara les primeres senyals de tota una evolució pictòrica; quan entrells més ardits y els millors dels nostres joves, constituïa un ideal d'art la pintura desgraciada; quan les primeres manifestacions del nostre mesquinitat impressionista sorprenien a les bones gents acostumades a la lleminadura pictòrica; quan, en fi, la guerra era encara més que mai entrells vells y els joves, entrells del color viu y els del matís, va aparèixer el dolcíssim pintor Torres-Garcia, pel qui, representant una maturitat, representant un concepte estable no fou possible trobar-li lloch entrells joves, ni menys entrells vells.

Jo recordo encara ab quina tremolosa devoció mirava en les planes d'aquell anyorant d'el y Ploma, les obres del pintor, les primeres mostres d'un ideal

del turons y les valls d'aquests encontorns se'ns mesura ab una quasi divina endreçada domesticitat, el poeta pintor ens la revelava y d'entrells d'ordes d'un tumultuós moment d'anar a la pictòria, el seu art ressortia pacífic, silenciós, com una fonda veu de poesia que entrells terribles trontolls de la revolució venia a anunciar l'era de les santes ordenacions.

Acàs per això la gloria del exquisit ordenador no fou declarada abans a'a. Tal vegada per que revelava tot un concepte rítmic, fou posada entrells dubtosos, car en aquests dies de joventut y ardoroses decisions tot allò que pogués semblar ordenança, era mirat com a cosa que duya's perfums que aromen la calaixera menestral del neoclàssicisme barceloní.

Com si la terra nostra hagués sigut aixuta y incapaç ja de donar als pintors altra cosa millor que les rieres pinedes de Vallvidrera o's escenaris rústics y camperols que feyen els temes dels nostres paisatges d'aleshores, les joventuts d'aquí totes interessades y copiativament lligades al moviment de França, preferien l'escenari del café concert, a lo Toulouse Lautrec, o's terribles espectacles de les noves y impersonals multituds metropolitanas, a la dolça contemplació de la natura nostra, fruita riquíssima de la qual en Torres-Garcia n'expressa les primeres dolures.

La funció artística directa en aquells dies de desordenada y reformadora turbulència era cosa oblidada dels nostres moderns pintors, y seguí essentho avuy per molts d'ells.

Erem en el ple moment del impresionisme, o millor dir encara, de la reforma del color, y tot lo que signés anar més enllà de això, mirat sens enforçar, portava el pecat de una literatura massa acostada al oduch sentimentalisme pictòric que acabava d'agomitzar ferit de mort per les sagetes dels revolucionaris.

Així com una de aquelles donzelles del temps del darrer imperi a França, nascuda en mig de la revolució, l'art den Torres-Garcia portava la delicadesa y el sentit de les coses entrells d'aldarull del moment, y essent fonament reformador era mirat com un realista, al que sols la dolçura y la gràcia podia salvar dels horors de la esmolada guillotina.

Ell era, per això, el plor sentimental d'un romàntic, en la seva manifestació primera, però que en la remembrança del passat, hi duya's grans minúscols y essencials de la tradició llatina. Venturos ell, qui entrells mobles modestos de la cambra familiar de l'any ha rebat per reacció sentimental la silueta de la Ben-Flautada. El tipus de raça hont se concentren els valors essencials del nostre ésser.

Desde aquells dies primerencs y indecisos, perduts pera mi entrells boires de l'adolescència, jo no he sentit cap veu que s'aixequés pera cantar la gloria d'aquest pintor meritiós.

Per altra banda ell, en Torres-Garcia, escassament y ha deixat veure entrells rotllos hont se compten els homes y els valors. Moventse dins d'una vida de reculliment, ha guardat de tot contacte terbol la pureta del seu art, y ha dut servada dintre la urna de la seva ànima tranquila com un llach pacífic, la plaça misteriosa hont s'hi reflectia la veu personal de la natura.

En el silenci llarguissim d'aquests anys, alguna que altra vegada les obres den Torres-Garcia han sigut exposades entrells indiferència de les majories. Han sortit novament als ulls del públich algun cop les dones y les fonts, les arquitectures y els templets, els fontinyols normatadors y els taronjers, les comes dolcament retallades, deixant veure la mar raiant horitzontalment el denat d'una collada, les cales ideals hont les onades rimem les garraldes d'escuma; però això no ha sigut encara estimat.

Calla l'ideal de depuració artística dels nostres temps, pera entreveure que aquelles obres del pintor poeta no constituïen una mostra definitiva del seu art. Que l'abstracció no era més que la mostra d'un ideal de decorador, l'intent del qui a manca de murs per decorar y a manca d'altres coses llargues y penoses de dir vessava l'líquid dolcissim del seu esponjament de visió; demunt del primer troc de tela que li venia a les mans.

Les gents, com de consuetud, anaven a veure una exposició de quadres y se trobaven devant la exposició d'un ideal; y el públich, desilusionat potser, se n'entornava, no pas rebuñant el seu art, sinó perquè no era el número anunciat en el programa.

Així, fins els nostres dies, que les coses s'encaminen vers lo essencial, que anem de cara a la definitiva realització de la pintura, no ha sigut possible fer lloch a n'en Torres-Garcia, entrells més purs dels nostres artistes.

La última exposició de pintor, ab qui no teníem aleshores coneixença personal, fou certament per nosaltres do'ores. La seva exposició de notes de viatge a París y Brucles no obstant la dolça d'algunes de les obres exposades, no obstant la mostra del seu tecnicisme solidís sim, ens feu l'efecte d'una renúncia d'ideal, y que ab ella el pintor, oblidant les seves cares visions de poesia, se donava vençut al quadre, renunciant a la decoració natural.

Aquell viatge empré pera decorar una de les sales d'exposició a Brucles, duya com una mena de temor de que allí hi havia deixada la seva il·lusió, y que arrodonint y fent apoteosic al·l'atenció, renunciava les mans dels bàbres arrencant dels murs de Ca la Ciutat els frisos que un dia l'artista va pintar.

Un matí d'aquest passat estiu, acompanyat d'amichs fondament amorosos per les coses d'art, emprenguérem viatge pera anar a veure a n'en Torres-Garcia y ses pintures, ab les quals vivia aleshores recollit en una petita casa de Vilassar, ab les finestres obertes de cara a la llum, y a la blavor profunda del mar.

En el taller, a n'aquella hora tranquila del migdia, arribava la remor de les onades y al lluny, per una petita finestra, se veia el sol puntual de brillants magnífiques, la gran amplada del mar.

Una a una passaven pel davant dels nostres ulls les obres que ara veiem exposades. Desde aquells primerencs manifestacions de que se parlava, a les últimes pintures gloriosament guardades d'una concreció, d'una aspreza que's recordava aquestes aixuts y fondaments armòniques montanyols que volien la mar, rítmicament pesades com si fossin un batent d'ones que feia vent.

El pintor, en aquests anys, havia guanyat un nou matís. En l'alambic de la seva solitud, s'havien anat purificant aquells esponjaments dels primers dies, que, de tanta abundor, s'escampaven una hora vers les pompes venecianes, pera anar en una altra vers les turbulències romàntiques; gots a gots passant per un filtre d'exquisida finor, que ven feia essència veritable damunt la nostra precepció, les visions noves. Més aixuta la terra, més aspru l'escenari, les antigues representacions ideològiques, les velles imatges dels primers dies, les dones impersonals amigues de les fonts y els llarguers, guanyaven un noi prestigi fentse idealment usals y encarnant se en una humanitat més precisa, l'aixecaven fins a lo més alt y més representatiu. No era que hagués devingut realista. Oh, no!, sinó que havia tastat la dolçura rítmica de les coses usals y una nova poesia venia a florir en les seves teles.

Un sentiment de dignitat patriarcal, austere, un ennobliment de les accions senzilles y naturals de la vida, una definició dels personatges y de les feines modestes que's mouen, vé a ésser el nou matís de la darrera època del pintor.

Les escenes generalment tenen per tema l'antropos d'un troc de terra, hont un arbre presideix ab totes les seves dignitats de cobricel. Ritma la dolçura quasi bíblica del moment, un fontinyol que raja entrells pedres, com parlant de les mules suaves y invisibles correntes que poblen l'aparentia sequedat del terra y acompanya ab son cant la plaça sostenen un hora un vel y una donzella; altr'ora un home y una dona que diuen en son cos, no sabem que, que explica el llur ofici y condició en la terra; elles mostrantse ab una ingenuitat tota femenina, ells plantant ab un signe de fermesa.

Y aquestes trascendents actiutats; aquestes exquisides revelacions, transparents davant d'una visió concreta y essencial de la natura, us diuen al esperit tota la complacència que poguem donar a una obra humana, y relleven sovint del deure de millor dir, perquè un imatge que si tot lo que son bocs tornaven d'una definitiva y aquestes taques humanes devien precisament dibuixades, com en algún lloch les mostra en Torres-Garcia, ja podríem dir que ell es un dels més grans artistes de la terra, y que ha alcançat lo millor

dels secrets de la vida, y que's n'ha revelat lo millor.

Si analisem concretament l'obra exposada, no obstant trobarem en molts casos una pensosa expressió. En les escenes figures divinement n'oltes quel pintor exposa, un saboreja la infidèlia de l'ia d'un definitiu Torres-Garcia; d'una obra que moventse en aquest terme de sentiment poètic, tingues com a elements expressius tots aquells que va posar en les pintures del mateix avor que decoren la capella del Santíssim a la iglesia de Sant Agustí.

En aquella obra, millor que en lloch, se tasta la dolçia d'aquest ferm constructor, qui mancat de murs pera decorar, va donant la seva essència als bocs en espera de millors dies en que els modis que una obra de decorador proporciona, li permeten resoldre les seves imatges, segons la bella veritat del cos homi.

Exposició Torres-Garcia
Dones que reuen

Eminentment constructor, no obstant, les resolucions se veuen més que no's veuen, per exemple, en un quadre impressionista. Les ratlles, com en els contorns d'un fresch oeguen els espais de una manera tan concreta, que tota resolució's veu com un greu defecte.

Les taques en aquesta pintura sumament expressiva, no admeten irresolucions. Expliquen massa clar pera que les maneres materials no corresponguin a lo que suggerien.

Es precis que en Torres-Garcia treballa d'ara en avant definitivament. La seva abundor espiritual, en els treballs d'ofici que constitueixen un medi de depuració y de disciplina com millors no n'hi ha, hi guanyarà la gloria definitiva indiscutible del seu art y el lloch que li pertoca entrells nostres primers artistes.

Res de nou li diem certament senyalant aquest seu veure. Sabem que el nostre parer no han pas de servir pera empenyer vers aquest desitj. Ell sab ben bé com es dolça la perfecció, y com la forma definitiva de les coses del món, es la reveladora del últim secret essencial que s'amaga en el replèch frondós del mantell de la seva alta y pura inspiració.

Joaquim FOLCH Y TORRES.

L'altar barroch de Terrassa

La passada setmana, en aquestes mateixes columnes ens ocuparem de les reformes que, segons projecte del arquitecte don Enrich Sagnier, van a fer-se a l'altar major de Terrassa, monument hermosíssim del nostre barrocisme, encis per la seva importància y el seu indiscutible valor artístic.

L'objecte de les nostres ratlles fou en el darrer número simplement el de desfer alguns errors que sobrells cals hi havien, posant en sos deguts termes la qüestió, ja que no essent cert que s'intentava vendre l'altar, y menys cert en cara que'l volguessin treure, ens creguem en el deure de aportar a l'assumppte les nostres informacions.

Durant aquesta setmana hem tingut ocasió de ocuparnos ab més extensió de l'assumppte, hem anat a Terrassa, hem mirat de nou els plànols, y aquí venim a dir sobre la qüestió lo que creyem just s'ha de dir, sense esperit de molestar a ningú, y ab l'únich desitj d'evitar que novament se cometia una desgraciada reforma, no per ésser feta ab tot zel y bona voluntat, menys perjudicial de lo que podria ésser, feta ab tot desamor, y manca de respecte per les nostres obres d'art religiós, tan pobre, tan miserable en els nostres dies, tan necessitat dels exemples tradicionals y històrics que, a copia de bons zels y de bones voluntats, van desapareixent dia darrera dia.

Y lo pitjor d'aquests casos es que sempre, quasi sempre, hi ha el perill de caure en una aparent desproporció, entre la indignació que s'aixeca, y el fet que la produïx. Es un tema perillosíssim, perquè en aquests desventurats casos massa repetits processos, solen confondre's en una acció comuna els enemics del rector del poble y els amichs del art, els fidels y els concrets de la Iglesia y els qui vetllen per les seves glorioses tradicions artístiques, els qui may han vist l'altar, perquè no han estat al temple, y els que treballen pera la esplendor del culte... amalgama tristíssima, hont el veritable esperit de la qüestió ben sovint se desvia devinent conflicte qualque cosa que en si, com per exemple, la reforma d'un altar barroch, a pesar de la seva gravetat, no pot pas titular-se ni una catàstrofe artística.

Més, això que hem dit, ni d'apropi ni de lluny pot significar una tolerància pel fet. Nosaltres creyem sinerament, y sincerament no declarem, en aquesta qüestió la primera culpa es la culpa inicial, y que totes les llehores de despretit sacerdotat que hagin pogut escamparse aquesta dies, provenen

del desamor y poch respecte d'un sacerdot, per altra banda zelosíssim y virtuós, per una obra d'art. Si, d'úguit aquesta pesant responsabilitat, s'ampara ab ordres o autoritzacions de més amunt vingudes, les responsabilitats passen, donchs, més amunt.

L'importància que pugui tenir l'acció com dels creyents y els atens pera salvar una obra d'art que fa honor al culte no l'hem pas de fer veure nosmetres, altres qui, en aquest cas, deixem confondre la nostra veu ab totes les veus que vagin contra la desventurada reforma de l'altar major de la iglesia del Sant Esperit de Terrassa.

Posada la qüestió en aquestes termes, y rellevantnos en absolut de tota responsabilitat de ordre diferent a l'assumppte, que's fa parlar, devem, en primer lloch, convenir en que si bé la reforma de l'altar no es una catàstrofe nacional, ni un catàstrofe artístic, pe lo que's refereix als terrassencs, té tanta

Per altra part pels qui posen poca atenció a les coses d'art y confonen els honors del culte ab els daurats de nou, y l'art religiós ab el gòtic carminós de França, pels qui la pietat se manifesta en fórmules mesquines y accepten la cursileria mentres siguu de nada ab devoció, la mateixa importància té la reforma d'un altar que la d'un temple, y així com acceptem les ofrenes cursils de la pietat moderna, destruïm la obra d'art, manifestació de la pietat de generacions passades.

En el cas present se tracta d'un altar, certament, necessitat d'adob, Els baixos son debilitats. Els orchs han menjat la fusta, y cal una seriosa reparació. Més, lo que ha mogut a la reforma es la necessitat, tan imperiosa com se vulgui suposar, de col·locar un cadirat de chor voltant la sociolada del mateix, a dalt del presbiteri.

Actualment, l'altar se manté en tres plànols distints, y pera fer lloch al cadirat del chor cal ferlo entrar y adossarlo a la paret del absis exagonal, creyem.

De això no diuen no tocar res de l'altar. Destruir la seva estructura, canviar la seva total disposició, pot fer-se d'autoritat, mentres l'arquitecte que firma els plànols sigui no un arquitecte, sinó un arquitecte p'tís.

Si aquest canvi de disposició no es res, si això se'n diu no tocar l'altar, perquè no's toca cap escultura; si l'altar portar noves solucions a la unió del complicat y riquíssim molituratge, s'ha situar novament les florides columnetes no es res, podem dir que no es res tampoch desmuntar una obra y construir ab les pedres un dintell... Tampoch en aquest cas se toca cap pedra; sols se canvia la disposició, però la obra gòtica ja deixa de ser tal.

Això, res més que això, va a fer-se ab l'altar de Terrassa, y els temes sensils no poden, no deuen desxar pas sense la seva protesta més enèrgica, aquest fet, ni cap altre fet de ordre semblant.

Desventuradament, son massa pocs els pobles que ab tant coneixement de causa com a Terrassa poden defensar una qüestió semblant. Encara que sigui plet perdut, encara que les obres hagin començades, es precis afirmar el respecte a les coses de l'art ab la protesta més enèrgica.

Cal que's fés demostrin a tota hora la nostra desconformitat ab el zel sacerdotal destructor de les glorioses manifestacions de la pietat dels nostres passats.

Si no ho fem així, la pietat moderna, omplida de cursileres les nostres iglesias.

FLAMA.

Crònica

Les joyes de la Catedral

Dies enrera la benemèrita Societat de Atenció de Forasters va visitar al beneyor Bisbe doctor Laguarda, demanant li que interposés la seva influència prop del Capítol, pera que's donessin facilitats als visitants de la Catedral pera admirar les joyes que en el seu tresor se guarden y que passen desapercibudes de

Exposició Torres-Garcia
Testa, retrat

Judicar del talent d'un home, donar li beligeràcia d'arquitecte, graduar les seves abstruccions per terminològia de la seva religió, y de les seves obres p'tises, no es sinó una altra trista manifestació d'aquest zel que's va malmetent tot allò que tenim un valor i tradició vé a augmentar els prestis de la Iglesia y els esplendors del culte.

Y heusquí com la reforma de l'altar major de Terrassa, no essent sinó fet molt sobressortit, no constituint, desgraciadament, una de les majors manques al respecte artístic que s'han comès y seguint començant, ab tot el bon zel y tota la bona voluntat, guanya el valor d'una nova catàstrofe artística, perquè a ella s'uneixen totes les barre bassades que s'han comès de pocs anys a n'aquesta banda.

tothom, podent constituir un veritable motiu d'honor a Barcelona y a la seva Seu.

Demanaren ademés, que's posés al setge d'aquest ofici una persona intel·ligent que pogués donar als visitants noticia de les joyes allí guardades; cosa ben necessària per cert en un lloch hont tants estrangers acudeixen ab ansia de fruit de les belleses del nostre art mil·leval.

El senyor Bisbe, atenent el proch dels representants de la Societat d'Atenció de Forasters, va prometre y oferíes fer lo que estés de la seva mà pera complir els seus desitjos que trob en certes y elogiades.

Tot fa creure, donchs, que dins de pocs dies els tresors de la Seu de Barcelona seràn visibles, y que, a manca de lloch

PRIMERA MEDALLA: BARCELONA 1907

G. HOMAR

MUEBLES
LAMPARAS
MOSAICOS
DECORACION

CANUDÀ: 4: BARCELONA

TALLERES: Carrer Sarrià, 88

Gran premi

Londres, 1907

Gran premi

Madrid, 1907

Gran premi

Saragossa, 1908

Gran premi

Venecia, 1908

Gran Copa

Venecia, 1908

Gran premi

Paris, 1903

Membre del Jurat

(Fora concurs)

Paris, 1909

ANTIGUITATS

COMPRA VENDA

J. DALMAU

18-Portaferriça-18

BARCELONA

Galeria d'Art Contemporani

Compra y venda

d'Antiguitats

ANDREU MASSOT

LLIBRETERIA, 16

LA PINACOTECA

MARCHS Y GRAVATS

Carrer Cortes, núm. 644

P. REIG Y FILL

MOBLES

Tallers:

CARRER UNIVERSITAT, 21

ARGUELLES (Diagonal), 512 bis

DESPTX: PASSEIG DE GRACIA, 27 CASA FUNDADA EN 1852

Grans Tallers

DE **GRAVAT****Baguñá & Cornet**

Mallorca, núm. 192, Barcelona

Teléfono núm. 2.452

També se reben encàrrecs: Cardenal Casañas, 4

actualment per mostrarlos com se deu, el Capítol buscarà la manera de fer-hi un capítol per al cas.

Cap a Alemanya

Dintre pocs dies sortirà cap a Alemanya d'excursió artística, el notable arquitecte gironí nostre estimat amic en Rafael Masó.

Li desitgem bon viatge i bona estada en aquelles terres.

Exposició Regoyos

Avui, a les quatre de la tarda, s'obrirà a les Galeries del Fayans Català, la exposició del eminent artista en Darius Regoyos, que promet ésser una interessantíssima manifestació d'art.

El catàleg de la exposició, que tenim al davant, ens dona una llista d'obres nombroses, i entre elles títols que desvetllen un viu interès pels autors.

Alguns de les obres exposades són ja adquirides, i algunes d'aquestes formen part de la col·lecció de la senyora Wanda Albeniz, formada en vida del seu espòs, l'eminent pianista.

Esperem que'l selecte públic de Barcelona farà honor a aquesta manifestació de veritable interès artístic.

En Pasqual Monturiol a Londres

El conegut artista que pocs temps enrera emplià els seus dibuixos i pintures a les Galeries del Fayans Català, està actualment preparant les obres per a rebre una exposició a Londres.

Es ho que les nostres artistes animen i fassim conèixer l'art nostre fora de Catalunya, fent així irradiar la nostra personalitat per Europa.

Del esforç que'l fer una exposició a Londres representa pel nostre artista, podem donar-ne una idea, desitjant que a la capital d'Anglaterra, hont el seu nom ja és conegut com a col·laborador d'algunes revistes il·lustrades, el seu art s'ha estimat, com l'estimen els nostres.

Exposició Ivo Pasqual

El dia 8 de febrer s'inaugurarà en les Galeries del Fayans Català, l'annunciada exposició de pintures de l'eminent pintor Ivo Pasqual.

En Pasqual, en aquesta exposició, proposa presentar un escull ric de les seves pintures, fetes en la seva darrera campanya pictòrica per les sales acadèmiques d'Olot.

Ademés acompanyarà les seves darreres produccions, als altres obres esculpides també fetes en altres dies.

Constituirà, donchs, en conjunt l'exposició Pasqual una visió de la més senyorial de la seva personalitat, més ennoblida cada dia.

Augmentarà al Ivo Pasqual l'èxit artístic de qui fan mereixedor les seves obres.

Cursat d'Anatomia

En el nou local de l'entitat (Arts i Belles Arts, núm. 1, segon avui, dijous), el doctor D. C. Comanys Prats, hi donarà la quinta de les interessants conferències tècnico-pràctiques de Anatomia Artística.

L'acte que, com de costum, serà públic, començarà a dos quarts de deu del vespre.

El Pilar de Saragossa sentença

Ja es sabut de tothom l'estat perillós de la fabrica del temple del Pilar de Saragossa, que degut al subso del riu per una tempesta, i al pes de la cúpula per altra, ha fet necessaries en distintes ocasions, reparacions costoses, que no han fet més que allargar el plaç d'una decisió seriosa que fou presa en 1910 pel ministre senyor Burrell, vist un informe de l'Acadèmia de Belles Arts de Sant Fernando, i que sembla que ara serà obeït, tota volta que no es sensys d'encomanament han vingut a demanar la necessitat imperiosa de resoldre l'assumpte.

Ab motiu d'aquests signes de que parlava un periodista aragonès, aquestes dies, ha publicat, junt al informe de l'Acadèmia, el R. D. del Ministre, que, traduït, és com segueix:

«Vist l'informe emès per la Secció de Arquitectura de la Real Academia de Belles Arts de San Fernando, data 24 de maig prèviament, sobre l'actual estat en que's troben les fabricas del temple del Pilar de Saragossa, declarat Monument Nacional.

Resultant que del estudi, observacions i proves practicades pels facultatius i Comissió nomenada per aquest Departament, per a conèixer l'estat de ruïna en la cúpula central, s'ha planat que sostenen la cúpula central, s'ha iniciat aquella de l'arxius anys avui, segueix com progrés de manera lenta, PERO TAN OSTENSIBLE QUE FA FUNDAMENT PRESUMIR EL SEU ENFONZAMENT EN TOT CAS INEVITABLE, SI IMMEDIATAMENT NO S'ACUT A POSARHI REMEY.

Resultant que la Real Academia de San Fernando, en son referit informe, aconsella com a única solució l'enfonsament de la cúpula i consolidació dels pilars, reconstruint-la novament per procediments constructius moderns i ab materials de menor pes que's que té en l'actualitat.

Resultant que la importància del Temple del Pilar no la fa exclusivament com a Monument Nacional, sinó que també la té perquè en ell s'hi venera la imatge que més fervor religiós inspira al poble aragonès.

Considerant que la responsabilitat del

Temple pot gravar al Erari ab una quantitat anual superior a la consignada en els pressuposts de gastos d'aquest ministeri per a restaurar i conservar els Monumentos Nacionals que té al seu càrrec.

Y considerant, per últim, que les obres de que's tracta deuen portar-se a cap en el més breu plaç, per a que s'interrompi el culte de l'imatge en el Temple que porta'l seu nom; S. M. el Rey (q. D. g.) s'ha servit disposar:

Primer. Que s'interessi al Capítol, Ajuntament i Diputació Provincial de Saragossa, per a que manifestin ab quina quantitat poden contribuir a la reconstrucció del Temple del Pilar.

Segon. Que s'encomani al arquitecte d'aquest ministeri, don Ramón Salas y Riomma, encarregat de la restauració i conservació dels Monumentos de la provincia, per a que procedeixi al estudi i formació d'un projecte d'enfonsament de la cúpula central, i altre de consolidació dels pilars i reconstrucció de la part que deu ser enrocada, per a deixar el Temple terminat i en perfecte estat de solidesa.

Y tercer. Que l'inspector de la zona fassi una visita, i després del estudi i reconeixement de les fabricas, informi sobre'l moment en que sigui oportú donar començament a les obres, de les precaucions que hagin de pendres si la ruïna s'ha accentuat, i en cas de que consideri imminent el perill, donar començament directament al Arquitecte de Saragossa, per a que, si ho estima pès, pugui adoptar les precaucions necessaries per a evitar qualsevol desgraciad accident.

De Real Ordre he comunico a V. S. peral'l seu coneixement i demés efectes. Deu guardi a V. S. molts anys. Madrid 24 de juny de 1910.—Burrell.

Senyor subsecretari d'aquest ministeri.

Els cartells de Cine, els ninots vils, i un elogi.

Els francesos, sobre tot, ab les anomenades pel·lícules d'art, han sabut introduir l'art del cartell en els anuncis dels cinematògrafs, que fins ara, havien consistit en general, un model d'abergament i de mal gust extraordinari.

A aquesta bona model introduïda pels francesos al servei de la qual s'hi han posat artistes eminentes, ja han seguit les cases angleses, nord-americanes i italianes, logrant, sobre tot, aquestes darreres, oferir als ulls del públic obres de bon gust, que, de passada, han beneficiat a qui no dubta, la propaganda dels pel·lícules.

Certament, contrasten al costat d'alguns d'aquests cartells, que són obres d'art veritables, els vils ninots pintats al temps ab les portes del París, i els de Sant Lluís, que tenen el desvergonyment d'arruinar en plena rambla els llustrosos drames sensorials que se serveixen com a pa espiritual a les pobreses multituds.

Allí, damunt d'aquelles testes, vergonyosament pintades, trobareu representacions del crim de Cienpoencos, les escenes culminants de la comèdia, que, si en uns moments se'n va en els temps de la capa i espasa, en altres, pel mateix procediment s'escapa cap al drama modern de tesis complicada, ab intervenció de nihilistes, rusos, i detectives.

Realment, no sabem si en els teatres d'arrabal de les altres ciutats d'Europa, els anuncis són de la mateixa talla, mes, si que extranyem, que tins tins vergonyosos adreçats se permeti exposar, com en un període de l'Historia del crim de Cienpoencos, les escenes culminants de la comèdia, que, si en uns moments se'n va en els temps de la capa i espasa, en altres, pel mateix procediment s'escapa cap al drama modern de tesis complicada, ab intervenció de nihilistes, rusos, i detectives.

Bò es que aquells que tenen del París, i els de Sant Lluís, que tenen el desvergonyment d'arruinar en plena rambla els llustrosos drames sensorials que se serveixen com a pa espiritual a les pobreses multituds.

Realment, no sabem si en els teatres d'arrabal de les altres ciutats d'Europa, els anuncis són de la mateixa talla, mes, si que extranyem, que tins tins vergonyosos adreçats se permeti exposar, com en un període de l'Historia del crim de Cienpoencos, les escenes culminants de la comèdia, que, si en uns moments se'n va en els temps de la capa i espasa, en altres, pel mateix procediment s'escapa cap al drama modern de tesis complicada, ab intervenció de nihilistes, rusos, i detectives.

Bò es que aquells que tenen del París, i els de Sant Lluís, que tenen el desvergonyment d'arruinar en plena rambla els llustrosos drames sensorials que se serveixen com a pa espiritual a les pobreses multituds.

Realment, no sabem si en els teatres d'arrabal de les altres ciutats d'Europa, els anuncis són de la mateixa talla, mes, si que extranyem, que tins tins vergonyosos adreçats se permeti exposar, com en un període de l'Historia del crim de Cienpoencos, les escenes culminants de la comèdia, que, si en uns moments se'n va en els temps de la capa i espasa, en altres, pel mateix procediment s'escapa cap al drama modern de tesis complicada, ab intervenció de nihilistes, rusos, i detectives.

Bò es que aquells que tenen del París, i els de Sant Lluís, que tenen el desvergonyment d'arruinar en plena rambla els llustrosos drames sensorials que se serveixen com a pa espiritual a les pobreses multituds.

Realment, no sabem si en els teatres d'arrabal de les altres ciutats d'Europa, els anuncis són de la mateixa talla, mes, si que extranyem, que tins tins vergonyosos adreçats se permeti exposar, com en un període de l'Historia del crim de Cienpoencos, les escenes culminants de la comèdia, que, si en uns moments se'n va en els temps de la capa i espasa, en altres, pel mateix procediment s'escapa cap al drama modern de tesis complicada, ab intervenció de nihilistes, rusos, i detectives.

Bò es que aquells que tenen del París, i els de Sant Lluís, que tenen el desvergonyment d'arruinar en plena rambla els llustrosos drames sensorials que se serveixen com a pa espiritual a les pobreses multituds.

Realment, no sabem si en els teatres d'arrabal de les altres ciutats d'Europa, els anuncis són de la mateixa talla, mes, si que extranyem, que tins tins vergonyosos adreçats se permeti exposar, com en un període de l'Historia del crim de Cienpoencos, les escenes culminants de la comèdia, que, si en uns moments se'n va en els temps de la capa i espasa, en altres, pel mateix procediment s'escapa cap al drama modern de tesis complicada, ab intervenció de nihilistes, rusos, i detectives.

Bò es que aquells que tenen del París, i els de Sant Lluís, que tenen el desvergonyment d'arruinar en plena rambla els llustrosos drames sensorials que se serveixen com a pa espiritual a les pobreses multituds.

cos diferenciand d'una manera magistral lo que deu ésser detalladament pintat.

Dels quadres exposats a la Cambra Agrícola, ens criden l'atenció: el 109 «L'Arda Humosa», la tela més potent per nosaltres de l'exposició; el 112 «Canigó», magnífica visió de la montanya pirinenca, plena d'ambient i d'atmosfera; el 111 «Posta d'hivern», hont en Domingo ens fa sentir fonament aquella placidesa de la terra nevada.

Recordem ab fruïció, aquelles vores del Fluvià, teles lluminoses que donen transparència a l'aigua i vida esplèndida als arbres solejats, y no oblidem aquelles típiques y clàssiques paisatges olímpics el 115 «De bon marit», el bellament misteriós 118 que porta per títol «Sortida de lluna», «Dintrell boschs», que està exhibit a la capçalera del saló, ens produeix una magnífica sensació d'art pels contrastes de llum y ombra sobberament reduïts.

Tots els quadres del Domingo són troços de realitat vivents, traslladats a la tela després d'una amorosa sublimació al escalf de la inspiració y bon gust que tothom deu reconèixer al pintor: oïri que ha vingut a honrar-nos ab les seves obres.

Figures no ha pas fet lo que podia pel seu hoste, magrat haver-li algunes teles adquirides, la nostra petita ciutat no ha escoltat el cant senill, humil y fervent alhora, que per la bellesa de les terres catalanes entona el gran pintor Domingo. El seu cant grave y melodiós que's ajuda a estimar la nostra patria no ha sigut comprés per tots els que deuen fruir ab amorosa delícia.

Rebi el pintor Domingo les nostres més cordals merces per l'obra de cultura que ben generosament ha vingut a oferir a la nostra ciutat de Figueres.

Es interessant sempre la celebració d'exposicions y manifestacions artístiques en les ciutats foranes, ja que elles porten a l'aquesta ciutat un principi d'art y respecte per les coses d'art que tal fomenten.

Exposició J. Grau M.

Peral'l dia 30 de març s'annunciarà en el Saló Parés l'obertura de la exposició de caricatures del nostre estimat amic y col·laborador de LA VEU DE CATALUNYA, el conegut caricaturista don Joan Grau Morató.

Durant aquest any, segons tenim entès, entre la labor que ha donat, en alguns periòdics y revistes il·lustrades, y després d'alguns cartells editats per cases comercials de Barcelona, en Grau M. ha treballat de ferm, lo qual ens fa esperar una exposició interessant.

Una imatge de Sant Lluís

En l'establiment de mobles del senyor Homs, al carrer de Palau, hem vist aquesta dies exposada una hermosa imatge de Sant Lluís, que obra del notable escultor don Ignasi de Feliu.

Feta per encàrrec d'una pia família que'n fa donació a l'iglesia de Sant Pere de les Puelles.

Es una d'aquelles obres de talla que bon punt de veure-la hi coneixerem la mà d'un veritable artista.

La testa d'aquesta obra, que sembla plena de vida, magnífica de construcció y en l'actiu aixís mateix s'endevina desota els vesturats sacerdotals el coneixement de la figura, cosa ben difícil de lograr en obres semblants, hont és fàcil que l'obra del artista passi confosa ab la de l'industrial mercader.

A càr Reig

Ha quedat oberta a les Galeries Reig l'annunciada exposició d'obres decoratives del jove ornamentista don Ponies Gutierrez, que destina el producte de la venda de catòchs a les víctimes del Rif.

En Gutierrez, en la seva exposició, fa gala, junt ab forces habilitats d'ofici, d'una instintiva elegància y sobrietat en el decorat, no menys bella per ésser un xich massa influenciada dels estils del nord d'Europa.

Durant aquests dies de l'exposició, en la qual hi ha notes y estilismos ornamentals de forsa interès, ha desfilat per les galeries de la casa Reig una numerosa y selecta concurrencia.

La Casa de Correus

Dies enrera l'eminent arquitecte actual president de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya, don Joseph Puig y Cadafalch, visità en qualitat de tal al governador civil senyor Portela, preguntant-li que en les noves bases del concurs de projectes per la Casa de Correus, se procuri posar de acord les condicions del terreny de que's disposa, ab les dependències y disposició del plan que s'hi demanin.

La petició del nostre estimat amic obria a que en l'avant-projecte de Bases formulat a Madrid, se demanava lloch en l'edifici, per a un tal càndel de serveys que, de donar a tots compliment y cubada, s'hauria hagut de menester quatre vegades més de terreny del de que's disposa.

Segons sembla, aquest desicadit fill de la desastrositat y manera diversa ab que a Madrid fan les coses, lo qual els porta a demanar a cada negociat una llista de les dependències que no oessitiva, reunint aquests dats y fent-ne el programa.

Sembla que atenció al prochi que feu el senyor Puig y Cadafalch, com a president de l'Associació d'Arquitectes de Catalunya, al governador civil senyor Portela, de senyor se proposa, en la redacció de les bases, tenir en compte aquesta important qüestió, a fi d'evitar ab un treball inútil de repetició l'ensament de les dependències.

Parlant ara de la Casa de Correus, se'ns acut dir, quan necessari fóra que l'èxit coronés aquest concurs, tota vegada que tractant d'un lloch tan visible com el de que disposarà la nova Casa de Correus, al començament de la Gran via A. y havent de fer estat al bell edifici de la Llogia, que quedarà desembracat y sol en aquell indret, convidaria evitar un d'aquests llastimosos patafis monumentals, a lo Palau de Justicia, que una vegada han caigut damunt d'una ciutat, ja no hi ha manera de treurels.

A tal fi, creyem que'l nostre arquitecte, lo gen' Jov' Sobornat, deu treballar per aquest concurs; car, tant de dolde seria que succeís lo que havem dit, com que's plantessin allí un edifici sense caràcter nostre.

Tota vegada que es potestatiu de l'Ajuntament de Barcelona, segons el contracte, el nomenament del Jurat, creyem que podem aspirar a quel premi s'ia un català, y a que l'obra sia catalana.

Exposició Vierge, a Paris

En el Museu d'Art decoratiu de Paris se celebren actualment dues Exposicions interessantíssimes.

Es la una, de les estampes del admirable gravador japonès del segle XVIII Onitama, y l'altra, la de Daniel Urrubia Vierge.

Desdels seus dibuixos de «La Ilustración Española y Americana», fins a les ilustracions d'obres hoxoses a París y a Londres, la vida de Urrubia Vierge estigué plena d'amargures y de treball.

Un treball constant, implacable, que seia una voluntat com la seva podia resistir.

Ben conegut es de tots l'episodi de la mà dreta inutilitzada, y de la tossuderia ab que's proposa dibuixar ab la esquerra. Y era tal la seva mestria, la seva seguretat, que ningú pot afirmar si les obres de la seva primera època són inferiors a les de la segona.

Francia rendeix, abans que Espanya, un tribut al gran dibuixant.

Dibuixos

El pròxim diumenge, dia 21 del present, el director de l'Acadèmia de Dibuix y Pintura del Ateneu Obrer del tercer Districte, en Francesch Lleyda, tindrà exposats en el Saló Parés uns quants estudis al oli, alguns d'ells fetes per encàrrec del eminent advocat don J. Penner. Vistes preses del natural, representant: dos carvers y hermita y bosch de Billa, de Sant Feliu de Codines; la masia els «Canyals», de Sant Miquel del Fey; barques valencianes en el port de Barcelona; vapors de la casa «Jover y Serra»; y Abbat de Santa Maria del Mar y Catedral de Barcelona.

El retrat de Cervantes

Dilluns passat don Alexandre Pidal va obrir la sèrie de conferències organitzades per l'Associació de la Premsa de Madrid, ab una, en la qual va parlar del nou retrat de Cervantes, pintat per Jauriqui, del qual ne va explicar l'història, la desoberta, la semblança, espiritual y la veritable autenticitat.

En la comparació dels tres del retrat, y l'història del retrat, el senyor Pidal tingué parafrasis de gran valor literari.

Segons ell, donchs, queda demostrat que, el veritable retrat de Cervantes, és el que fou casualment descobert y regalat a l'Acadèmia de Lletres de Madrid, hont se conserva actualment.

D'una regla universal del Gust

Discurs pronunciat pel pintor Reynolds a l'Acadèmia de Londres, el 10 de desembre de 1776.

(Continuació)

Crech que un home no deu adreçar cap excusa per les ofenses comeses contra el vehicul (per això es el sentit de l'orella y de la vista) per modè del qual el plaer es portat en el nostre esperit.

Es precis absolutament guardar que l'ull sia emboriat o distret per una confusió de parts y de llums iguals; o bé ofès per una barreja de colors discordants; com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempesta, fins en la desfeta de la passió, cedeix sempre—diu—de te'n y guardar la mesura que embelleix l'expressió» Lo qual no priva de que Hamlet fassi, alhora, la següent y molt justa observació: «que l'home bell art d'una barreja de colors discordants, com deuen cuidar de la mateixa manera que les nostres orelles sien ofeses ab sons desarmònics. La veritat d'aquesta observació se troba ben confirmada per Shakespeare, quan posa a la boca d'Hamlet un concepte semblant, dirigit als actors: això es de no fer l'orella als sons durs. «Fins en el torment, fins en la tempe